

Myšlienky na január 2022

1. „Ako spútané k smrti bolo ľudské pokolenie skrze pannu, spasené je skrze pannu, a rovnakou váhou sa panenská neposlušnosť napravila panenskou poslušnosťou.“ (sv. Irenej)
2. „Jedine Boh môže súdiť, lebo on číta v najtajnejších záhyboch srdca.“ (sv. Augustín)
3. „Keď sa rodičia modlia za svoje deti, anjeli sa pohnú, Boh počúva a dejú sa veľké veci.“ (sv. páter Pio)
4. „Kto sa považuje za najväčšieho hriešnika na svete, ale sa hnevá, keď iní ním pohrdajú, je pokorný ústami, nie však srdcom.“ (sv. Alfonz Mária de Liguori)
5. „Buď sme s Bohom, alebo s diablom. Neexistuje žiadna stredná cesta.“ (sestra Lucia z Fatimy)
6. „Vzor, o ktorom by sme mali uvažovať a podľa ktorého by sme mali formovať svoje vnútro, je Ježiš Kristus.“ (sv. páter Pio)
7. „Nikto nemôže vynikať vo veľkých veciach, keď najprv nevyniká v malých.“ (sv. František Xaverský)
8. „Kvalita lásky sa dá merať jedine Božími prikázaniami.“ (sv. Ján Pavol II.)
9. „Ak ťa zachváti pýcha márnejšej túžby po sláve, takže sa budeš považovať za múdrejšieho a spoľahlivejšieho ako druhí, vtedy pomysli na to, že si prach a na prach sa obrátiš.“ (sv. Hildegarda z Bingenu)
10. „Božie slovo sa pohybuje rýchlo. Nezískavajú ho vlašníci, ani sa ho nedržia nedbanliví.“ (sv. Ambróz)
11. „Ten, kto je smutný, keď ním pohrdajú, je veľmi ďaleko od dokonalosti, aj keby robil zázraky.“ (sv. Tomáš Akvinský)
12. „Uši môjho srdca, ó, sladká pravda, napínal som, aby som sa počul tvoju hudbu, ale nemohol som, pretože ty sa pyšným proti- víš.“ (sv. Augustín)
13. „Môj Bože, zošli na mňa svojho Ducha, aby som spoznal, kto som ja a kto si ty.“ (sv. Ján Mária Vianney)
14. „Ak si prajete pokoj srdca, domovov a do svojej krajiny, zídte sa každý večer, aby ste sa pomodlili ruženec.“ (pápež Pius XI.)
15. „Láska a dobrota sú najlepším ovocím kresťanstva.“ (sv. Ján XXIII.)

16. „Pán chce, aby jeho nasledovníci vykročili na cestu smerujúcu na Kalváriu, niesli svoj kríž a napokon rozpäť na ňom aj zomreli.“ (sv. páter Pio)
17. „Naša budúcnosť závisí od lásky. Od lásky, akú nám ukázal a zanechal Ježiš.“ (sv. Ján Pavol II.)
18. „Buď pozorný voči Slovu a usilovne sleduj cestu, ktorou ti Boh hovorí, aby si kráčal. Lebo on prechádza rýchlo.“ (sv. Ambróz)
19. „Byť dobrým Božím služobníkom znamená mať so sebou trpezlivosť pri každodenných zlyhaniach.“ (sv. František Saleský)
20. „Modlitba sa stáva zvykom iba s veľkým úsilím.“ (sv. Ignác Brjančaninov)
21. „Pôst posilňuje modlitbu a modlitba posilňuje pôst a predkladá ho pred Božiu tvár.“ (sv. Bernard z Clairvaux)
22. „Pravá pobožnosť k svätej Panne je svätá, to značí, že dušu vedie k tomu, aby sa vyhýbala hriechu a napodobňovala čnosti presvätej Panny.“ (sv. Ľudovít Mária Grignon z Montfortu)
23. „V modlitbe treba pevne vytrvať a nikdy sa nevzdať, pretože ten, kto sa vzdáva, stráca všetko.“ (sv. Jana Františka de Chantal)
24. „Len ten skutočne miluje priateľa, kto v ňom miluje Boha.“ (sv. Augustín)
25. „Nič sa nemôže vyrovnat' duši, ani celý svet. Aj keby si rozdal chudobným veľké bohatstvo, neurobiš toľko ako ten, kto obráti jednu dušu.“ (sv. Ján Zlatoústý)
26. „Všetko je márnosť, čo nie je pre večnosť.“ (sv. František Saleský)
27. „Modlitba uzmieruje Boha, prináša splnenie našich prosieb, premáha odporcov a premieňa ľudí.“ (sv. Vavrinec Justiniani)
28. „Keby som zbadal, že mám v srdci čo i len jediné vlákenko, ktoré by nepatrilo Bohu, hneď by som ho vytrhol.“ (sv. František Saleský)
29. „Boh je radosť. Preto si postavil slnko pred svoj dom.“ (sv. František z Assisi)
30. „Čo sa týka hriechov iných ľudí, nemáme na ne nikdy myslieť, ani odsudzovať iných.“ (sv. Pimen Veľký)
31. „Nenechaj slobodu žiadnemu zo svojich zmyslov, ó, človeče, aby sa nestalo, že ich nebudeš môcť znovu ovládnuť.“ (sv. Izák Sýrsky)

Akcia 365

č. 193

Január 2022

Milí priatelia!

V uplynulom roku Katolícka cirkev ohlásila reformný projekt synodality. Chce sa vydat' na cestu, ktorá má priniesť zmeny do formy jej sebaukročenia a prežívania seba samej. Pápež František hovorí o troch pilieroch, na ktorých projekt spočíva: na spoločensťve, spoluúčasti a na misii. Ony budú určujúcimi v hľadaní podoby jej novej tváre. Proces sa má realizovať od októbra 2021 do októbra 2023 a chápe sa ako dynamika vzájomného počúvania sa. Ide vlastne o cestu, na ktorej spoločne kráča Božie slovo i ľudia. Všetci sa na toto slovo vo viere obracajú a všetci sú protagonistami tohto procesu. Nikoho nemožno považovať len za niekoho, kto má na hromadných vystúpeniach miesto bez samostatnej úlohy. Už nie je protagonistom pápež, kardináli či biskupi, ale nimi sme všetci... Prvá etapa synodálneho procesu (do apríla 2022) sa týka jednotlivých diecéz.

Epochálna zmena

Synodálna cesta sa odohráva v kontexte epochálnych zmien v živote Cirkvi, ktoré je nemožné ignorovať. Ide o to využiť situácie vnútorného nepokoja veriacich, prameniaceho zo samotnej viery a vyzývajúce nás, aby sme zvažili, čo je možné robiť lepšie, čo treba zachovať a čo zmeniť. Vnútorný nepokoj nemá negatívny zmysel, ale funkčný. Je kľúčovým slovom. Ak kresťan nepocituje tento vnútorný nepokoj, ak ním nežije, niečo mu chýba. Vnútorný nepokoj nás vyzýva, aby sme zvažili, čo je možné pre kresťanskú vieru a pre Cirkev urobiť lepšie, čo treba zachovať a čo zmeniť. Dejiny nás učia, že nemôže byť pre Cirkev dobré to, keď sa nehýbe. Pohyb vyplýva z poslušnosti voči Duchu Svätému, ktorý je režisérom týchto dejín. V nich sme všetci aktívnymi protagonistami. Kresťanstvo pri tom musí byť vždy ľudské a poľudšťujúce, ktoré chce zmierovať rozdiely a vzdialenosti premieňať na blízkosť, dôvernosť. Sv. pápež Pavol VI. rád citoval Terenciov výrok: „Som človek a nič ľudské mi nie je cudzie.“ V Božom mene nemožno nikoho diskriminovať. Diskriminácia by bola hriechom. Sme Cirkvou všetci spolu. Nemôžeme pochopiť „katolíckosť“ bez odvolania sa na široké, pohostinné pole, ktoré nikdy nemá vyznačené hranice. Byť Cirkvou znamená byť na ceste, vstupujúcej do tejto Božej šírky.

Aktívna účasť všetkých

Keď si všimneme knihu Skutkov apoštolov, nájdeme tam problémy s organizovaním rastúceho množstva kresťanov a predovšetkým so zabezpečovaním potrieb chudobných. Niektorí poukazovali na to, že vdovy sú zanedbávané. Spôsob, akým sa našlo riešenie, spočíval v tom, že učeníci spoločne rozhodli o ustanovení siedmich mužov, ktorí sa budú naplno venovať diakonii, službe pri stoloch (Sk 6, 1-7). Takto - s rozlišovaním, s potrebami, s realitou života a silou Ducha - ide Cirkev vpred a je synodálna. Cirkev ako celok sa dnes musí vyrovnat' s bremenom kultúry presiaknutej klerikalizmom, ktoré zdedila zo svojich dejín, a takých foriem vykonávania svojej autority, na ktoré sú naštepené rôzne druhy zneužívania (moci, svedomia, sexuálneho zneužívania). Nie je mysliteľná konverzia v konaní Cirkvi bez aktívnej účasti všetkých členov Božieho ľudu. Otvorenosť je znak poslušnosti voči Duchu. Môže to viesť aj k zrážkam, ako sa to stalo, keď išlo o problém obriezky pohanov, až po rozhodnutie Jeruzalemského prvého koncilu. Deje sa to aj dnes. Existuje totiž istý strnulý spôsob posudzovania okolností, ktorým sa umŕtvuje Božia makrothymia, teda trpezlivosť Božieho pohľadu, živeného hlbokými, širokými a d'alekými víziami: Boh vidí d'aleko, Boh sa neponáhl'a. Takáto strnulosť je d'alšou zvrátenosťou, ktorá je hriechom proti Božej trpezlivosti, hriechom proti Božej zvrchovanosti. Aj dnes sa to deje.

Rôzne prejavy synodality

Keď sa Cirkev zastaví, stáva sa len pekným zbožným spolkom, pretože zablokovala Ducha Svätého. Tým, že Cirkev putuje kultúrami a spoločnosťami, udržuje pútnickú hermeneutiku, ktorá dokáže ustrážiť cestu započatú apoštolmi. Gustáv Mahler hovoril, že vernosť tradícii nespočíva v uctievaní popola, ale v uchovávaní ohňa. Spoločné kráčanie nachádza svoju líniu skôr v horizontálnom ako vertikálnom smere. Synodálna Cirkev odkrýva horizont, z ktorého vychádza slnko - Kristus. Stavanie hierarchických monumentov znamená zakrývať ho. Pastieri kráčajú s ľuďmi, niekedy pred ním, niekedy uprostred a niekedy za ním. Dobrý pastier sa takto musí pohybovať vpredu, aby viedol, uprostred, aby povzbudzoval a nezabudol na pach oviec, vzadu, aby ukázal cestu pre stratené ovce. Spoločné kráčanie možno vnímať z dvoch prepojených perspektív. V prvej ide o vnútorný život oblastných cirkví, o vzťahy medzi veriacimi a ich pastiermi i spoločnosťami. Druhá perspektíva je zameraná na to, ako Boží ľud kráča spoločne s celou ľudskou rodinou. Pozornosť sa sústreďuje na stav vzťahov, dialógu, spoločných iniciatív s veriacimi iných náboženstiev, s ľuďmi vzdialenými od viery, ako aj s konkrétnymi spoločenskými prostrediami a skupinami. Zmysel viery dáva veriacim účasť na rovnakej dôstojnosti, aby tak mohli rozlišovať, aké sú cesty evanjelia v súčasnosti.

Leták pripravili

Margita Stančíková: stancikova@gmail.com

Leticia Dirbáková, CJ: leticia.cj@gmail.com

Milan Hudaček, SJ: m.hudacek@gmail.com